

Can Batlle

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Batlle, 1 - Carretera BV-5101, km. 4,2 - Zona de Dosrius
Emplaçament: Al nord-est del nucli urbà de Dosrius, damunt de la Centre Esportiu de Dosrius
Alçada: 158m

Coordenades:

Latitud: 41.59846
Longitud: 2.41158
UTM Est (X): 450963
UTM Nord (Y): 4605362

Classificació

Número de fitxa: 08075-70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Gòtic Modern Popular
Segle: XVI-XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari: IPAC 8536
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 001701800DG50E
Fitxes associades:
[Can Vallmajor](#)
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 11/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada formada per diversos cossos adossats que li proporcionen una planta rectangular. El volum principal presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal i un altell central que també compta amb una coberta a dues aigües. Està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada a migdia, presenta un gran portal d'accés d'arc de mig punt adovellat, amb els brancals bastits amb carreus de pedra. A banda i banda hi ha dues finestres rectangulars emmarcades en carreus de pedra i amb les llindes planes. La de la banda de llevant fou reconvertida en una porta. Les obertures dels pisos superiors es corresponen amb finestres rectangulars amb el mateix tipus d'emmarcament que les de la planta baixa, tot i que amb els ampits motllurats. La finestra central de la planta pis presenta la llinda gravada amb la inscripció "16 IHS 88". De l'interior destaca un portal d'arc de mig punt adovellat, sostres embigats i una arcada bastida en carreus de pedra. Adossats a les façanes laterals del volum principal hi ha dos cossos rectangulars amb les cobertes de teula àrab d'un sol vessant i distribuïts en planta baixa i pis. El de la banda de llevant compta amb dues finestres rectangulars emmarcades en carreus de pedra i amb les llindes planes, la del pis amb l'ampit motllurat. El de la banda de ponent presenta una finestra rectangular emmarcada amb carreus de pedra i la llinda plana sostinguda amb permòdols, a la planta baixa, i una finestra d'arc conopial amb doble motllura al pis. Tots els volums que componen la façana principal estan rematats amb ràfecs de dents de serra i presenten els paraments arrebossats i emblanquinats, amb les cantoneres bastides amb carreus de pedra. La resta de volums que componen l'edificació s'adossen a la banda de tramuntana del volum principal. Són rectangulars, amb cobertes de teula àrab d'una i dues vessants i distribuïts en planta baixa i pis. Estan bastits en pedra de diverses mides lligada amb morter de calç.

Observacions:

Davant de la façana principal destaca un safareig rectangular amb pica de granit i diverses pedres de molí reconvertides en taules. Altres denominacions relacionades amb l'edifici: can Batlle de la Torre, can Carol.

Història

La primera referència documental de la masia la trobem en el fogatge de l'any 1515, en el que es menciona l'Antoni Batlle. Posteriorment, en de l'any 1553, apareix el topònim "Balle". Posteriorment, en el contracte per a la construcció del temple parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria de Dosrius, signat l'any 1526 pel mestre de cases Tomàs Barça i els síndics de la parròquia de Dosrius, hi destaca "Anthoni Balle". A la segona meitat del segle XVI, en un capbreu de les rendes de Dosrius i Banyamars datat l'any 1570, hi consta en "Jacobus Batlle, alias Vallmajor". Al mateix temps, en una relació de masos del terme de Dosrius i Banyamars ("Individuació de tots los masos que componen lo terme y Parroquies de Dosrius y Banyamas ab las casas y terras que son continuades en lo de capbreu del 1570") hi apareix en "Jaime Batlle alias Vallmajo, mas Vallmajor". En aquest sentit, tot i que el cognom Batlle apareix relacionat amb el de Vallmajor, no es pot assegurar que les dues masies formessin part de la mateixa propietat. La primera referència documental de l'edifici la trobem en una relació de les cases que existien al terme consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana. En aquesta, l'any 1632 ja existia un edifici anomenat Batlle dins del veïnat de Dosrius. En aquest sentit, queda clar que la data de la llinda de la finestra central del pis, any 1688, fa referència a una ampliació o reforma. Durant el segle XVIII, en les "Libretes per cobrar lo reial catastro de dosrius y cañamas

del primer ters de 1786", i també en les posteriors fins l'any 1792, hi consta l'edifici de "Balla de la Torre". Posteriorment, ja al segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. El dia 4 de febrer de 1914 nasqué a la masia l'escriptor, poeta, autor, director teatral i activista cultural Esteve Albert i Corp, fill dels masovers que se'n cuidaven. L'any 1935, la casa fou adquirida per un nou propietari de cognom Carol, el qual vivia a Mataró i la va comprar com a habitatge d'estiu. Va fer reformes tant a l'interior com a les façanes, i va fer enderrocar la torre que la masia tenia a la banda de ponent de la façana principal. Els volums adossats de la banda de tramuntana es llogaren a diverses famílies, tant per estiuar com per residir-hi. Pels voltants de l'any 1967, la propietat de can Batlle fou adquirida per Juan Fèlix de Sentmenat Urruela, aleshores marquès de Benavent i avui també marquès de CastellDOSRIUS. Des de l'any 1970, l'edifici és la seu d'un restaurant.

Bibliografia

ALBERT, Esteve (1972). El Maresme de Dosrius estant (1914-1921). Mataró: Caixa d'Estalvis Laietana; Barcelona: Editorial Rafael Dalmau, p. 13-14. ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius, Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 7, 71. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.01/081. BONET I GARÍ, Lluís (1983). Les Masies del Maresme. Barcelona: Montblanc-Martín, C.E.C., p. 106. GRAUPERA I GRAUPERA, J.; BRIANSÓ I PALLÀS, A. (2007). El Maresme. [Vallbona de les Monges]: March, DL, p. 54. PLANAS I NOVELL, Joan (2010). 100 anys de vida amb Joan Planas i Novell: adoptat a Barcelona, castigat per la guerra civil i estimat entre Dosrius i Mataró, p. 36-37, 38-39. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. SUBIÑÀ I COLL, Enric (2017). "Dosrius i Canyamars a l'edat mitjana. Una terra de pagesos". Duos Rios, núm. 3, p. 27. [Http://www.poblesdecatalunya.cat/](http://www.poblesdecatalunya.cat/) [Consulta: 27-09-2017].

